

W. F. van Bemmelen
Huize Nelly
's-Pravenweg 710
3065 SG Rotterdam

Rotterdam, 22 April 2004

Beste Wim,

Ik weet wel de maten van de Wilhelmina-
polder, op 20 april jl. in vergadering
bijeen, hebben het beleid van het
bestuur gedechargeerd en geaccodeerd,
maar "à titre personnel" bewonder ik
je op de wijze dat je leiding geeft aan
de voortgang van de vergadering.

In de vergadering werd uitsluitend melding
gemaakt dat de Victoria aardappel van de
WP nu eindelijk in de schappen van
A Hold lagen, terwijl ik in de trein
naar Zeeland over de onzekerheid in
functies A Hold las. In de literatuur
waar ik belangstelling voor heb, kom
ik de naam NEDATO niet tegen.

NEDATO is de debiteur van de WP en
dat bedrijf heeft een sterke balans. Het

Zij 20. Thuisgekomen heb ik op de
zoekmachine Google het woord NEDATO
ingeklopt en nota bene er werden 332
vindplaatsen op het internet vermeld.
Een brok van ontroering schoot in mijn
keel bij de ontdekking van de gloriende
aardappelwereld die ergaasten mijn
aardappel! opgedrukt op het bord) bij het
avondeten, bestaat. Veel geschied er in
de wereld, waar ik geen weet van heb.
Behalve de overbekende aardappelster,
Mn Van Gogh is er weinig geschreven
over de aardappel en is ook weinig
afgebeeld. Enige jaren geleden kreeg ik
de briefwisseling van Matthijs Bernen
met Thea Diepenbroek in handen en
las daar twee geweldige citaten van
hem met Thea Diepenbroek.

*over
de
aardappel

Matthijs V. was componist en meende
in Nederland geen brood te kunnen
verdiene en emigreerde naar Frankrijk.
Zijn vrouw overleed vlak voor het einde
v. d. oorlog en hij was doodarm. Eerst
kondigde om zijn nieuwsgierigheid in A'dam
te bezoeken kon hij niet betalen. Daaraan
denken we de geweldige beschouwing over
de aardappel.

Twee citaten uit de briefwisseling van Matthijs Vermeulen (vanuit Louveciennes, Frankrijk) met Thea Diepenbrock (naar Amsterdam)

16 nov. 1945

Wanneer mijn licht me nu maar niet in de steek laat. (Er waren na de oorlog veel electiciteitsstoornissen: ADD) Te mooi om te duren zonder gehannes. Ik heb deze dagen pech gehad; dit komt er ook nog bij. Mijn pieren, die mij vertelden dat 't voorlopig niet koud zou worden, hadden geen ongelijk. Maar toen ik mijn aardappelen inspecteerde, zag ik tot verbazing dat ze allemaal kleine, witte lootjes hadden. Zij waren aan 't uitschieten. Ik heb daarover een vergrijsde, reumatische technicus geraadpleegd die me zei dat 't een ramp was, dat alles bedierf, ook zijn confituren, en ingemaakte vlees, en dat het lag aan de zachte temperatuur, en dat ik mijn aardappelen, als ik ervan eten wou, moest 'dégermer', één voor één. Wij hebben daar geen woord voor. De lootjes, van de spruitjes ontdoen! Ik bracht dus reeds menig uur door in mijn donkere kelder, bezig een geest te smoren die zich in de seizoenen vergist heeft. Zag je ooit iets stommers en lomperes dan een rauwe aardappel? Daar huist een 'Princiep van Leven' in. We weten niet hoe of waar. We kunnen het niet gissen. Zullen we ooit zo'n lummelige aardappel kunnen fabriceren, die leeft, en die wanneer de temperatuur zoel is, begint te verlangen, in zijn binnenste, naar het licht? Zo daasde ik in mijn kelder, dat leven verwoestend, tegen mijn zin in. Nog een beetje, en elke knullige, onbehouwen aardappel werd een figuratie van de universele Eros, die was in de Aanvang!

En ik ben nog niet op de helft. Ik moet ze allemaal ontzielen één voor één.

24 nov. 1945

Per slot heb ik een bezoek afgelegd in het onderaardse hol mijner revolutionaire patatten en nieuw gewaarwordingen opgedaan Want verbeeld je: in dezelfde hoop, van dezelfde soort, onder dezelfde atmosferische omstandigheden variërende spruiten van twee millimeter tot vijf centimeter, en sommige zelfs hebben géén spruiten. Ik kon niet anders doen, na enig overleg, dan daar concluderen dat onder die knullen van aardappelen de individuen verdeeld zijn in temperamentvolle en slome duikelaars, in voortvarenden en laksen, en dat zelfs onder hen volmaakte nullen bevinden. Geen gelijkheid dus, noch fysische, noch psychische, ook niet bij kartoffels. En ik had grote lust om de inégalité te verheffen tot een der grote natuurwetten.

Anderszwaerwys. Het spijt me donders
dat ik geen "acte de présence" kan geven
in Schotland omdat ik diezelfde dagen al
bezuimitteld was. Ik bewaar nu de beste
herinneringen aan voorgaande keer. P.T.O.

Het is te hopen dat jullie ^{De Bierkegels} minder
regen op jullie petten zullen krijgen
als de vorige keer. Zo dat wel
het geval is dan heb ik nog een
"dichtseer" mogelijkheid mit je.
knips.

je protesteert.
Gad J. J. J. J. J.

22

International Herald Tribune
Tuesday, April 20, 2004

INTERNATIONAL TRAVELER | UPDATE

■ LONDON

Royal vacation castle bedroom to open to public

The bedroom once used by Queen Elizabeth the Queen Mother at her Scottish castle will be open to the public this summer, officials said on Monday.

The bedroom, and another once used by her daughter the late Princess Margaret, will join other rooms already on display since last year at the Castle of Mey, in Caithness, northern Scotland.

The castle was bought by the mother of Queen Elizabeth II in 1952. After being restored, it became her favorite place for summer vacations. She died in 2002.

The site is 6 miles, or 10 kilometers, from John O'Groats, the northernmost tip of mainland Britain.

(AP)